

Radovan Karadzic, condemnat a cadena perpètua

Augment de pena per al líder serbobosnià

May demana una pròrroga del 'Brexit' fins al 30 de juny

La Unió Europea posa com a condició que el Parlament britànic aprovi l'acord que ja ha refusat dues vegades

www.pallarsjussa.net

www.viujussa.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 21 de març del 2019. Any XLIV. Núm. 14944 - AVUI / Any XLI. Núm. 13814 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6,7

Retirada temporal

CONSULTA • L'informe del Síndic recomana treure, en període electoral, els llaços i les estelades dels edificis del govern

ALTERNATIVA • El president Quim Torra accepta retirar els símbols però estudia una fórmula per substituir-los

TRASLLAT • L'alcalde de Figueres opta per penjar la pancarta de l'ajuntament a la façana d'un edifici privat veí

CULTURA-ESPECTACLES

P28

Fotografia de família de tots els guardonats, ahir a Barcelona ■ ACN

Els premis de Cultura

Cabré, Rusalleda, Peya, Bohigas i els ateneus, entre els premiats

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 10.00 h

Tot el judici de l'1-0, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 10.00 h

Nacional

P12

No detallen cap correu incriminatori

La Guàrdia Civil no aporta proves importants en la declaració al Suprem

PROTAGONISTES

EL PUNT AVUI
Avui, a les 21.00 h

Edgar Masegú. Pulpopop P32,33

"La música pot ajudar a divulgar coneixements més complexos"

BAR-RESTAURANT

CAL AVI

C/ Pau Costa, 16
08350 Arenys de Mar
Tel. 93-792-38-50
Mòb. 685-192-359

ESMORZARS • DINARS CASOLANS • SOPARS

calxavi@hotmail.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

El lèxic, a judici

Es van aclarint els conceptes durant el judici contra els dotze encausats pel procés. Després d'escoltar tant els comandaments com els agents de la Guàrdia Civil i la policia espanyola encarregats del desplegament de l'octubre del 2017. I escoltant els seus testimonis es comprova com el principal cavall de batalla se centra en el llenguatge. Depenent de com es defineixen segons quins conceptes, un fet es considerarà delictiu o no. I a partir d'aquí s'aguantarà la resta, el que es coneix com el relat. M'explico: els guàrdies civils consideren violència que centenars de persones tapessin alguns edificis durant dies com el 20 de setembre o l'1 d'octubre. En canvi, quan se'ls pregunta per les càrregues policials que van causar un miler de ferits, parlen d'intervenció o fins i tot d'un passadís de seguretat. Per tant, si la resistència activa pacífica es considera violència i colpejar amb porres una acció ne-

Tot es va començar a escriure l'endemà de l'escorcoll a Economia, amb l'ús sobtat de la paraula 'tumulto'

cessària, el concepte de violència queda totalment trastocat i a mercè del que el Tribunal Suprem consideri què ho és i què no ho és. Segurament la sentència no està escrita, però el relat que vol l'Estat espanyol i que acompanya aquests fets, sí. Més que res perquè es va començar a escriure l'endemà de l'escorcoll a Economia, amb l'ús sobtat de la paraula *tumulto*. I a partir d'aquell moment, la resta. En aquesta connexió entre els fets i la violència resulta imprescindible el paper dels Mossos. L'acusació pretén demostrar que l'independentista és un moviment violent (i a partir d'aquí justificar rebel·lió i sedició) i per fer-ho cal tenir poc menys que un grup armat. Aquest grup armat serien els 17.000 mossos amb les seves armes reglamentàries i per tant la policia catalana seria poc menys que l'exèrcit del govern rebel. Ho veieu? Lingüísticament costa molt poc retorçar la llengua per poder dir el que es vulgui. I amb els temps que corren, la diferència entre les paraules i els fets ha deixat de tenir importància.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Oblits de Torra

Com si no tinguéssim prou drames que ens amarguen l'existència d'animals polítics, ara en sordeix un de nou per acabar-nos d'incomodar. La retirada o no dels llaços grocs dels edificis públics, principalment els de la Generalitat. La Junta Electoral Central ha manat al president Quim Torra que els tregui, en atenció a una denúncia que ha presentat el partit Ciutadans, i el president s'hi resisteix en nom de la llibertat d'expressió i altres arguments nobles. Oblida que la Junta Electoral Central està pensada precisament per restringir la llibertat d'expressió en períodes electorals, preelectorals i pre-preelectorals. El d'ara és pre-preelectoral, i com que venen dues eleccions seguides, la prevenció s'anuncia de llarga durada. En els arguments del president es nota la voluntat de no complaure Ciutadans. Oblida Torra que si bé Ciutadans es mostrarà victoriosa si al final els llaços són retirats, infinitament més satisfet estarà si ell és encausat, sancionat i portat a judici o a presó per no haver-ho fet. President, estem saturats d'encausats, jutjats,

“Alguns celebraran que no retiri els llaços, si li comporta sanció

empresonats i sancionats. La nostra capacitat de dolor té un límit. Pot passar també que no tregui els llaços per agradar a l'afició que li reclama resistència. Oblida que molts dels que criden a la plaça de Sant Jaume votaran un partit més radical que el seu. Al final oblidarà que ha de governar i presentar els pressupostos, que és el que hauria de fer o també hauria de fer. Ha demanat opinió al Síndic de Greuges. Oblida que aquesta institució es va pensar per protegir els ciutadans davant els abusos o inatencions del poder. El president Torra és un ciutadà, qui ho oblidarà, però un ciutadà que os-

tenta poder. El ciutadà ras que soc jo li reclama asserenar l'ambient i no fer-lo més irrespirable. Si vol, tramita la petició a través del Síndic.

I mentrestant el judici continua. Els guàrdies civils que declaren aquests dies han rebut un curset especial. Els han tancat en una aula i els han explicat el que han de dir. En conseqüència, tots diuen els mateix. Carme Forcadell era simultàniament a molts llocs, aquell dia 20 de setembre, i els mossos van actuar amb idèntica i clonada apatia. Hi ha cursets de tir al blanc i n'hi ha de tir als mossos, a la Carme Forcadell i a tots els encausats. Tots els guàrdies civils manifesten que van passar por davant tanta "rebel·lió". Que vagin alerta perquè les medalles que els donaran per les declaracions els seran tretes perquè un cos amb tants lloers no admet escagarrinats.

Escoltava el judici anant l'altre dia amb cotxe pels afores. La primavera s'anunciava. Vegetació de tots colors. També el groc. President, no sigui redundant, que ens l'espatlla més.

(P.D. Els traurà. Coneixia l'opinió del Síndic des de feia dies).

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/dgd9ks>

A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

La bandera d'Òmnium

Surrealisme a la sala segona del Tribunal Suprem per mitjà dels agents de la Guàrdia Civil que hi presten declaració. Com la de l'identificat P35979V quan va descriure com en la concentració per l'escorcoll a la conselleria d'Exteriors, a la Via Laietana, va poder identificar banderes d'Òmnium. Un tros de roba verda, amb la inscripció de l'entitat, una ratlla i un pal, va ser la descripció, quan l'advocada de Jordi Cuixart, Marina Roig, li'n va demanar els detalls. Somriures d'estupefacció dels presents. Els interrogatoris d'alguns dels agents del cos armat s'han desenvolupat més o menys així: dibuix apocalíptic de les mobilitzacions, amb violència, tumults, muralles humanes i cares d'odi mai vistes en vint-i-cinc anys de carrera, coneixement exhaustiu de fets encara que no s'hi fos present i alguns oblidats dels que els concerneixen. També un ús abusiu de la metàfora i la hi-

“Les acusacions es desfan com un terròs de sucre a cada pregunta que formulen les defenses

pèrbole. Així, quan pregunten les defenses afinen el relat i la “pluja d'ampolles d'aigua” acaba reduïda al llançament d'entre “dues i cinc”, en les calamitoses circumstàncies viscudes es reconeix que no es van registrar detinguts, ni els agents van haver de fer servir, ni que fos a mode dissuasiu, les se-

ves armes. La rebel·lió tampoc es va traduir en cap lesió important per als guàrdies civils que van participar en els dispositius de l'horror explicats fins ara. Potser en blaus, això sí.

Delictes de rebel·lió i sedició i fins a 25 anys de presó és el que es demana per als presos polítics asseguts al banc dels acusats que fa més d'un any que estan privats de llibertat. Si en les primeres sessions ja es va evidenciar la inconsistència dels dos delictes, als quals el major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Trapero, va donar l'estocada mortal, en la sisena setmana de judici es desfan com un terròs de sucre a cada pregunta que formulen els advocats de les defenses. La rebel·lió acaba convertida en molta gent concentrant-se, cares enfadades, alguna botella voladora, projectes de llei públics, correus rebuts i fins i tot banderes on es pot llegir la paraula “democràcia” impresa. Heus aquí la seva *rebel·lió*.

EDITORIAL

Amb el dret de defensa mutilat

A mesura que transcorren les sessions del judici al Tribunal Suprem, els advocats dels processats han hagut d'anar elevat el to de les protestes davant del que consideren una vulneració flagrant del dret a la defensa en igualtat de condicions respecte de l'acusació. Han fet arribar a la sala com a mínim quatre escrits fent constar, d'una manera o una altra, la falta d'imparcialitat dels magistrats i han protestat, fins a exasperar Marchena, cada vegada que han vist posat en qüestió el seu dret de defensa. Marina Roig, defensora de Jordi Cuixart, va dir dues vegades al president del tribunal que estava sentint indefensió.

La negativa a poder exhibir proves videogràfiques és una trava incontestable, i de moment insalvable, a l'acció de les defenses. Hi ha imatges que han estat aportades a la causa que desmenteixen alguns testimonis importants de comandaments i agents de la Guàrdia Civil i que, exhibides just després de la declaració, tenen un pes per formar convicció que de cap manera tindran d'aquí a un mes o un mes i mig, quan es podran veure, segons ha anat repetint Marchena. No és just, ni respon a la voluntat de buscar la veritat, impedir que unes imatges posin en evidència que un testimoni menteix. Els canvis de criteri sobre el que és o no és pertinent preguntar als testimonis és un altre bastó a les rodes de l'acció de la defensa.

El pou sense fons on cauen les reiterades protestes dels lletrats catalans no acaba, però, al Suprem. Ahir mateix, el Tribunal Constitucional va denegar per unanimitat el recurs d'empara presentat per Josep Rull i Jordi Turull demanant suspendre la vista oral per la manca d'imparcialitat de quatre magistrats.

De reüll

Anna Balcells

Passar comptes

Després de l'explosiva declaració (en sentit metafòric, senyor fiscal) del major Trapero que desactiva la teoria de la rebel·lió, alguns comentaristes del judici han posat l'accent en la que en podríem dir derivada política d'aquell testimoni. És a dir, en la “traïció” que hauria comès el govern de la Generalitat amb relació als votants independentistes mantenint viva la ficció d'una proclamació de la República que ja sabrien que no podrien implementar. Seria l'hora, segons aquests analistes, que els votants enganyats

Com pot fer autocrítica el sobiranisme enmig de la repressió?

passessin comptes amb els seus dirigents. Només algú molt engegat pot ignorar que el procés ha comès errors i que l'independentisme té pendent una reflexió a fons sobre el passat i el futur de la seva estratègia. Ara bé, el problema, crec, és un altre. Com es pot

emprendre una revisió a consciència en plena ofensiva política i judicial, quan es tanca l'espai de diàleg i quan hi ha tot un govern i dos dirigents de la societat civil perseguits per haver convocat un referèndum i haver promogut una rebel·lió que tothom sap inexistente? De fet, si algun exercici d'autocrítica s'ha fet –insuficient, si es vol– ha estat dins el sobiranisme, avalat el 21-D. La reflexió més profunda i la reorientació de rumb que calgui continuaran sent impossibles mentre, des de l'altra banda, imperi la lògica de la repressió i d'anul·lar l'adversari al preu que sigui.

Les cares de la notícia

CUINERA

Carme Rusalleda Premi Nacional

La cuinera catalana amb més reconeixement internacional ha estat guardonada amb un dels Premis Nacionals de Cultura del 2019. Estava doblement agraïda i orgullosa: en l'àmbit personal i en el col·lectiu, pel reconeixement de la gastronomia com a cultura.

ACTRIU

Nora Navas

La trucada d'Almodóvar

Interpreta l'assistent d'un director de cinema a *Dolor y gloria*, el nou film de Pedro Almodóvar que s'estrena avui. L'actriu barcelonina explica en una entrevista com es va trobar de sobte dins el somni de treballar amb Almodóvar després d'una trucada del director manxec.

CANDIDATA DEL PP AL CONGRÉS PER BARCELONA

Cayetana Álvarez de Toledo Es presenta insultant

La periodista madrilenya es va estrenar ahir a Catalunya com a candidata del PP per Barcelona insultant els dos milions llargs de catalans independentistes, titllant-los de xenòfobs. Troba que no només són deplorables els mètodes del nacionalisme català, sinó també els seus objectius.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Deixa pas

El candidat de JxCat, Jordi Sánchez, deixa la política per poder sortir de la presó i obre la porta a la possible investidura de Jordi Turull.

10
anys

Pugna de Zapatero

El president del govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, desautoritza la xifra de 1.200 milions desvelada pel govern sobre el finançament.

20
anys

Ofensiva a Kosovo

Les tropes sèrbies desplegades a Kosovo llancen una ofensiva militar poc després que els observadors internacionals abandonin la zona.

Full de ruta

Ferran Espada

El parany del judici de l'1-O

Estem enllestint la sisena setmana del judici de l'1-O i hem vist una mica de tot. Testimonis irreals, dubitatius, favorables i desfavorables als encausats o situacions judicialment estrafolàries. A cada sessió puja o baixa la intensitat anímica dels partidaris o els detractors dels encausats. I tot plegat crec que estem davant el que podríem definir com el "parany Marchena". Fins i tot alguns sectors independentistes han *comprat* que el jutge "formalment" no ho està fent malament. No estic pas dient que els encausats no s'hagin de defensar. I és molt legítim que cadascú utilitzi l'estratègia que cregui oportuna. Però al Suprem no hi ha jugada mestra judicial que valgui. Que no està clar que no hi ha rebel·lió, ni sedició ni res de tot això? Està més que demostrat, tot plegat. Però volen enredar l'independentisme en la teranyina judicial per després fer la sentència que els convingui millor i que justificaran sense cap tipus de pudor. L'objectiu és situar el judici en una suposada normalitat en què això va de defensors i acusadors, testimonis a favor i en contra, i proves de tota mena. Tot desenvolupat amb suposades garanties processals i en què del que es tracta és de veure quin advocat té millors argücies per a la defensa. Segur que no és un error entrar en aquest joc? Crec que estem perdent l'objectiu que l'independentisme anava al Suprem a reconvertir la causa en un judici a l'Estat espanyol. Es va aconseguir els primers dies amb les impactants declaracions d'Oriol Junquera i Raül Romeva i la seva negativa a respondre a les acusacions. No imagino Mandela responent l'acusació –de fet, el 20 d'abril del 1964 així ho va fer negant-se a respondre al fiscal rebutjant els consells del seu advocat Joel Joffe (els advocats, ja se sap, tendeixen al pactisme judicial)–. O també altres impressionants declaracions com la de Jordi Cuixart. La pregunta és: s'ha sabut mantenir l'esperit d'aquestes intervencions? La defensa de Cuixart, per exemple, entronca amb el "Jo acuso" d'Òmnium? No ho tinc clar. Reitero, cap crítica a l'estratègia judicial de cadascú. Però que ningú esperi que la sentència variarà un mil·límetre per cap tècnica de defensa. O les defenses fan pinya per plantar cara a un judici farsa o es desapropiaran l'oportunitat de capgirar-lo contra l'Estat. I és un error, a canvi de res, que l'independentisme no es pot permetre.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

Sindicalisme i independència

Els recents resultats de les eleccions sindicals a la Generalitat i a l'Ensenyament públic ha visualitzat un augment de gairebé 100 delegats sindicals per al sindicat independentista "la Intersindical". Els sectors més actius de l'independentisme i més aliens al món sindical interpreten que això és l'inici d'un canvi d'hegemonies sindicals. Mentrestant els que són coneixedors del món sindical, saben que 100 delegats més, que els apropiaria a la xifra de 500, enfront dels 21.000 delegats que té CCOO de Catalunya i els 20.000 que té UGT de Catalunya són una gota d'aigua a l'oceà. Però aquestes són molt parcials.

ÉS CERT QUE hi ha hagut un cert canvi entre la representació sindical dels treballadors de l'ensenyament públic i de la Generalitat, que reflecteix un canvi de preferència entre els funcionaris. Per primer cop un percentatge minoritari però significatiu han decidit el seu vot segons la posició pro independència dels sindicats. Sense treure la rellevància a aquest canvi dins d'un col·lec-

tiu, també és cert que el canvi és molt petit en el conjunt de la representació sindical del país.

TENIM UN ESCENARI on tots han de reflexionar. Per un costat, UGT i CCOO de Catalunya, han mantingut darrerament una posició tèbia en contra de la judicialització del procés i a favor de les solucions democràtiques. Aquesta posició s'ha vist debilitada per les declaracions dels seus referents estatals, en especial CCOO. Aquesta situació s'agreuja pel seu no suport a la vaga general en contra de la repressió i els judicis als líders independentistes. Això deixa sense gaire credibilitat la seva posició a favor d'una solució democràtica i en contra de la repressió. Cal que les direccions de la UGT i CCOO a Catalunya facin un pensament. Potser haurien d'haver donat suport a una vaga contra la repressió, una vaga "grogga" –no pas una vaga estelada–, a l'igual que van fer el 3 d'octubre.

D'ALTRA BANDA, la tesi que encapçala l'actual direcció de l'ANC de donar su-

port a un sindicalisme genuïnament independentista és una aposta que o bé va a molt llarg termini o bé està condemnant a mai tenir capacitat d'incidir en un sector on encara l'independentisme ho té difícil. Voler fer qualsevol cosa rellevant en l'àmbit sindical sense UGT i CCOO a Catalunya, avui i en els anys vidents és pura ficció. A més, dins de la UGT i CCOO hi ha independentistes, en minoria (segons una enquesta interna de CCOO, al voltant del 40% dels seus afiliats són independentistes), i deixar fora tota aquesta força és un absurd. Simplement la majoria d'independentistes sindicalitzats ho estan a CCOO o UGT, i això no sembla que estigui canviant gaire significativament. Eixamplar la base no és només fer "més *independes*", sinó també anar fent bascular els espais que compartim persones favorables i no favorables a la llibertat del poble català cap a posicions menys oposades a la idea d'independentisme. Les batalles mai es guanyen a la rereguarda o al centre del mateix exèrcit, sinó a la frontera i a la línia on es troben en contacte les forces pròpies i les rivals.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

On va Europa?

■ Els europeus ja no es recorden del paradigma del mal: Hitler, Mussolini, Franco, etc. El Sr. Tajani ens ha recordat Mussolini dient que havia fet moltes coses bones. Com es pot permetre que un senyor que ocupa un alt càrrec a la UE digui això? Que permeti parlar a Vox al Parlament i no deixi fer-ho a Puigdemont. Europa ha perdut els papers. La proliferació de l'extrema dreta apareix arreu. Fa por. Espero que no ens n'hàgim de penedir.

ÀNGEL MARCO
Sant Just Desvern (Baix Llobregat)

L'estratègia del Tribunal Suprem

■ La gravetat de prohibir imatges en el judici dels presos polítics catalans m'ha fet pensar que respon a una estratègia del tribunal que ens perjudica doblement. Primer

perquè no podem aportar la visualització dels nostres vídeos en què es veu l'actuació violenta de la policia estatal i l'actitud pacífica de la gent que ocupava les seus electorals, i segon perquè d'aquesta manera ells tampoc poden aportar els seus vídeos on es veu la violència dels votants, perquè aquests vídeos no existeixen. Jugada rodona, doncs.

ANNA MARIA FARRÀS OLIVERAS
Barcelona

L'autodeterminació no és un delictes

■ El dissabte 16 de març els catalans vam omplir el centre de Madrid. Molts qualifiquen la manifestació independentista d'històrica. Va ser una concentració reeixida, en què els manifestants vam denunciar les violacions contra els drets fonamentals. Un dels nostres clams era "Això no és un judici, és una farsa". Mai ac-

ceptarem que els nostres dirigents polítics estiguin empresonats i acusats de rebel·lió per haver organitzat un referèndum d'autodeterminació. El procés independentista català precisament destaca pel seu tarannà cívic i pacífic. Així es va demostrar altra vegada en la manifestació a Madrid. Però sempre ens trobem amb un mur repressiu, el món ja coneix les agressions que vam rebre de la policia espanyola l'1 d'octubre perquè vam sortir a votar, tothom sap que estem davant d'un judici injust i que no ens podem expressar lliurement. I la gent també ha de saber que, en la manifestació a Madrid, van intentar dificultar el nostre objectiu: la policia espanyola aturava els autotocs que es dirigien cap a Madrid, grups anticatalanistes van atacar algun autocar trencant vidres i posant claus sota les rodes, i, més greu encara, van agredir físicament a algun dels manifestants. Volem

exercir el dret a decidir, ho reclamem amb seny i civisme, i ens trobem amb una verdadera violència que l'Estat espanyol permet. Per sort, no estem sols en aquesta lluita. Hem de donar les gràcies a la cinquantena de col·lectius de l'esquerra espanyola que ens van donar suport. També a totes les persones que, a través de les xarxes, van desmuntar alguns diaris espanyols que asseguraven poca afluència independentista, publicant fotografies d'unes 50 persones, quan vam ser desenes de milers de manifestants: 520 autotocs, 15 trens, centenars de cotxes i diversos avions, traslladats d'arreu del país. Em pregunto si aquests periodistes no senten vergonya d'assumir el paper de la no-veritat en la tasca que realitzen. Que no saben que el món els mira i ja comença a criticar la seva manca de professionalitat?

LOLA SALMERÓN
Barcelona

La frase del dia

“Si jo fos Pedro Sánchez ja aplicaria el 155 perquè Torra no retira el llaç groc de la Generalitat”

Pablo Casado, PRESIDENT DEL PP

Tribuna

Àngel Castiñeira & Josep Maria Lozano. Professors d'Esade

Defensa (moderada) de la incoherència

Entenguem-nos bé. Aquí no ens referim a aquella incoherència que és pròpiament cinisme o mala fe. La que es dona quan hi ha una contradicció flagrant entre el que hom diu i el que hom fa. Quan es fa servir un discurs embellidor per encobrir pràctiques injustificables. Ens referim a aquell sentiment que persones honestes i ben intencionades tenen davant de comportaments o pràctiques que es duen a terme en organitzacions o institucions que s'emparen en un discurs dens en valors o, com se sol dir ara, que tenen una missió, missió que sol posar molt alt el llistó de les aspiracions. En aquests casos sovint s'esdevé que es perceben les decisions que es prenen o les situacions que es viuen com a incoherents. Com si fos inacceptable el desajustament –qualsevol desajustament– entre allò a què s'aspira i la realitat viscuda (com ara la decisió presa, o el resultat parcialment assolit). Paradoxalment, l'aspiració a la coherència gairebé només es viu com a constatació de la incoherència, i això alguns ho consideren inacceptable i insuportable. Però la pregunta a fer-se és si el compromís raonable i humanitzador amb valors profundament sentits no comporta necessàriament assumir una certa tolerància a la incoherència.

SOVINT EL PROBLEMA de la incoherència no és la incoherència, sinó una mala aproximació al món dels valors. Es prenen els valors com a realitats absolutes que tenen entitat per si mateixes, i com si la seva definició ja fos autoevident i consistent. Des d'aquesta perspectiva, el que cal fer és definir-los de paraula i explicitar-ne el compromís verbal i mental. I amb això, feina feta, i ja només faltaria “aplicar-los”. Però el problema és que, en la comparació entre un valor ideal i la realitat, sempre en surt derrotada en un grau o altre la realitat, i no pot ser d'altra manera, perquè sempre

hi ha una desproporció entre tots dos. El valor és absolut; la realitat, relativa. El valor és incondicional, la realitat sempre està condicionada. Quan la partida es juga d'aquesta manera, la coherència només es planteja com a constatació de la incoherència (la comprovació de la “gran” distància existent entre el valor i l'aplicació real), amb l'afegit ineluctable que, normalment, els incoherents sempre són els altres. Repetim-ho: el contrast entre un valor ideal i la realitat sempre es resol a favor del valor. I a sobre des del supòsit que per entendre el significat d'un valor només ens cal definir-lo, oblidant que la qualitat dels valors no es juga en la seva definició sinó en la seva interpretació, que sempre s'esdevé en circumstàncies concretes en contextos concrets. Perquè el que cal és mantenir una certa simetria o equivalència, i comparar valors amb valors i realitats amb realitats.

PERQUÈ ELS VALORS no tan sols són aspiracionals, com una nova versió de la cursa entre Aquil·les i la tortuga. No es tracta només d'aquella cançoneta tan avorrida que mai no els assolirem del tot. El problema –o la sort– dels valors és que no són d'accés directe, sinó que sempre prenen cos a través de mediacions, d'actuacions, de maneres de procedir, o d'estructures institucionals o organitzatives. Conseqüentment, la (in)coherència no ve de comparar un valor amb la realitat, sinó de comparar dos (o tres, o les que siguin) línies d'acció possibles: podem considerar incoherent una decisió concreta quan n'hi havia una altra alternativa més consistent amb el valor proclamat, no quan la comparem sense més ni més amb la definició abstracta d'un valor. Ni triem ni decidim entre valors, triem entre possibles línies d'acció al nostre abast, que són les que són amb la seva pròpia entitat. Quan es tracta de fer llistes de valors amb els quals ens identifiquem, s'afirmen tots sense més

problemes ni costos. Quan es tracta de prendre decisions, les línies d'acció possibles sempre s'interpreten des d'una diversitat de valors alhora i, per tant, no n'hi ha cap que en la seva realitat concreta pugui satisfer tots els valors que hom ha afirmat en abstracte: sempre hi haurà un grau o altre d'incoherència, doncs. En el límit, l'exigència de l'absoluta coherència amb relació a un valor només consisteix a donar un nom amable al fonamentalisme.

DEFENSAR UNA CERTA INCOHERÈNCIA no és una apologia del depèn, disfressada d'aquell tòpic que diu que tot val. No tot val. Més ben dit: no tot val igual. D'aquí la importància de la transparència, parauleta que també arrossega les seves pròpies ambigüitats. Transparència no és saber-ho tot ni ensenyar-ho tot. Al contrari: hem de saber que ni podem ni hem de saber-ho tot, ni de les persones ni de les organitzacions. La reivindicació de més i més transparència, formulada així en abstracte, és el gran dissolvent de la confiança, perquè només ho volem saber tot d'aquells dels quals no ens fiem gens. En tot cas, la transparència vol dir explicitar l'anàlisi que s'ha fet de les diverses alternatives a l'abast, la valoració que se n'ha fet i les raons per optar per una d'elles. I l'eventual (in)coherència no ho serà en virtut de la seva comparació amb un determinat valor ideal i idealitzat que es voldria prioritzar per damunt dels altres. Ho serà si, entre les opcions possibles a l'abast, era la que comparativament integrava millor la diversitat de valors que hom creia que estaven en joc en aquella situació. I això és el que cal poder explicar i raonar al seu moment. Perquè és en aquesta comparació on es juga la coherència possible. Cosa que sempre semblarà, en un grau o altre, incoherent als que creuen que hi ha un tribunal dels valors. Del qual només ells formen part, per descomptat.

De set en set

Òscar Palau

Quan la gent són les armes

Fa un any i mig, un govern sencer i una majoria de la mesa del Parlament, ara a l'exili o al banc dels acusats, van posar-se al capdavant del clam

popular i, d'acord amb allò per a què van ser triats, van impulsar l'1-O. I quan el referèndum es va prohibir i ells van haver d'afluixar i desmantellar algunes previsions, la societat civil va agafar el relleu i ho va culminar amb el que seria una de les demostracions més massives de desobediència del segle al món.

La flamant –que rima amb indignant– candidata del PP per Barcelona, Cayetana Álvarez de Toledo, nomenada en l'espanyolíssima batalla amb Inés Arrimadas pel pastís castís a Catalunya, ha estat la primera aquests dies a admetre que és això el que va passar, i el que els fa por. L'Estat ja sap, i ella la primera, que l'1-O no va ser cap estirabot de quatre polítics il·luminats, com volen fer creure al judici per condemnar-los, sinó el fruit de la voluntat majoritària d'un poble que va empènyer. Tanta por li fa, de fet, que Álvarez no sols ho compara sinó que el troba molt més perillós que no uns militars traient tancs al carrer i entrant amb pistoles al Congrés el 23-F. És a dir, per a ella la gent són armes. Extraordinari autoretrat. Si encara es va quedar curta la interlocutòria de Llàena que assimila el 20-S a una presa d'ostatges amb trets!

Veient com la banalitzen, a aquests jutges i polítics i mitjans tant els fa realment si hi ha hagut violència, perquè de fet la veuen del tot acceptable si és per la unitat de l'Estat, com ho demostren en brandar l'article 8 de la seva Constitució. Els colpistes de debò, com que ho feien en nom d'Espanya, mereixen connivència; a qui cal aixafar és als demòcrates que en volen marxar votant. És l'única lògica que els mou. I que tots els mitjans justifiquen el fi suprem.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Diputats catalans que deixen el Congrés

Carles Campuzano: "El govern PSOE-Cs seria tan o més letal que el del PP, Cs i Vox"

Declaracions d'agents de la Guàrdia Civil al Suprem

Els agents van revisar set mil correus de Sánchez sense trobar indicis de cap violència

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra rumia l'alternativa

RIBÓ L'informe del Síndic, que ell havia fet vinculant, li recomana que els retiri en període electoral **JUNTA** • La JEC decideix avui si el sanciona **PLE** Cs galleja al Parlament i topa amb el govern, que estudia com substituir-los

Ò. Palau / J. Alemany
BARCELONA

El president, Quim Torra, ja té des d'ahir a la tarda la resposta del Síndic de Greuges a la seva consulta sobre els llaços grocs i les estelades penjats en edificis públics del govern i, en conseqüència, podria ordenar retirar-los com va anunciar dimarts la portaveu, Elsa Artadi, en assegurar que l'informe de Rafael Ribó seria vinculant –tot i que legalment no ho sigui– a petició del mateix president. Però el cap del govern, en una nota enviada al vespre, assegurava que “no dona ni donarà cap ordre” com li havia exigida la Junta Electoral Central (JEC), tot i que hi afegia que “se seguiran les recomanacions de la Sindicatura de Greuges, i es mantindrà un respecte ple a la llibertat d'expressió”. Per Torra, els llaços grocs no són un símbol partidista i refermava el seu “compromís amb la llibertat d'expressió en l'espai públic, que no ha de ser neutral, sinó lliure”. El síndic l'instava a “retirar de manera excepcional els llaços grocs i les estelades durant el període electoral”. Per tant, és una incògnita saber qui donarà l'ordre de treure'ls, com es farà i quan. Al vespre, la cadena SER indicava que llaços blancs amb un traç vermell, com a símbol de la democràcia, substituiran els grocs, i fonts consultades properes a Torra només indicaven que “hi ha diverses opcions sobre la taula”. La JEC es reuneix

aquesta tarda a les cinc al Congrés per adoptar una decisió final sobre l'episodi, després que dimarts expirés de fet el segon termini que va donar a Torra perquè acatés, i li rebutgés les alegacions en què el president els demanava aclariments. Avui caldrà veure, així, si el sancionen igualment d'alguna manera. Abans, dimarts a la tarda, només s'havia retirat un llaç groc de l'entrada del Departament d'Empresa, tot i que la consellera Àngels Chacón negués ahir que mai hagués donat ordres de treure o posar res.

“Temporalment”

Ribó subratlla en l'informe presentat ahir a la tarda que han de treure la simbologia només “temporalment” perquè manté el criteri d'una resolució del 17 de setembre del 2018 en què es mostra contrari a limitar l'exercici de la llibertat d'expressió en l'espai públic, també en les seues dependències de les administracions, però aquest cop accepta part de l'argumentari de la JEC de l'11 de març en apel·lar a la “necessitat excepcional de preservar escrupolosament la neutralitat ideològica dels poders públics” en el període electoral. El llaç groc i l'estelada, segons la JEC, són símbols partidistes que fan servir formacions que es presenten a les eleccions.

Ribó va deixar clar que divendres passat ja s'havia adreçat a Torra mitjançant una altra resolució amb les mateixes conclu-

El president, Quim Torra, a la sessió de control d'ahir al matí al Parlament ■
JUANMA RAMOS

sions, on li recomanava que adoptés les mesures que li ordenaven. A més, hi va mantenir una conversa telefònica i una breu trobada personal per explicar-li el contingut que, segons va reiterar, es resumeix en “plena llibertat d'expressió” als edificis públics durant l'any, però no des de la convocatòria dels comicis fins al final de les votacions.

Ribó assegurava que en cap moment s'havia sentit “utilitzat”, però que tampoc li preocupava que algú pogués “escudar-se” en la seva figura. De fet va explicar que va ser el president qui li va demanar un seguit d'aclariments que li va fer

arribar dilluns –Torra, en el comunicat, diu que va ser dimarts–, entre els quals hi havia el de la limitació temporal de l'ordre de la JEC. Altres qüestions feien referència a l'abast de l'acord als edificis de la Generalitat i sobre la utilització de símbols entre funcionaris i personal de l'administració. En aquest cas especifica que com a dret fonamental tenen garantit “el dret a la llibertat d'expressió”, però que l'administració pot restringir-lo a certs espais en dependències públiques per “garantir la coexistència amb el dret de la ciutadania a gaudir d'una administració neutral”. Ribó va fer

una crida a fugir de la “temptació de portar la política al Codi Penal” per resoldre la relació entre Catalunya i l'Estat.

Menyspreu de Cs

L'enèsima polèmica pels llaços ja havia estat objecte de picabaralla en la sessió de control del Parlament al matí, amb Inés Arrimadas com a animadora. La cap de l'oposició, amb to fatxenda –“aquí són molt gallets i no vegis davant dels jutges com s'enfonsen”, va etzibar, una expressió foteta que, arran de la queixa de la CUP, el president Roger Torrent va assegurar que es tractaria a la mesa– va retreure a

Torra “quina part de «retiri la propaganda separatista» no havia entès de la resolució de la JEC. “Les eleccions han de ser neutrals, no s'amagui darrere dels consellers ni del processista major del regne”, exigia, en al·lusió al Síndic. “Si vostès consideren que són símbols polítics estan acceptant que tenim presos polítics”, li contestava el president, que assegurava que ja prendria les decisions que calgués, i tornava a denunciar la falta d'independència judicial, també de la JEC, de la qual formen part dos dels integrants del tribunal que jutja els líders del procés al Suprem.

L'APUNT

Mentides i vídeos

Toni Dalmau

El 1989, Soderbergh va guanyar la Palma d'Or amb l'opera prima *Sexe, mentides i cintes de vídeo*. El serial del Suprem fa pensar en el títol d'aquest film. En la posada en escena dirigida per Marchena s'intueix un reguitzell de presumptes mentides que acompanyen els silencis disfressats amb la fragilitat interessada de la memòria. I també, per absència, agafen protagonis-

me els vídeos reclamats sense èxit pels defensors. Fa dies que no sentim l'ordre de Marchena: "Paco, dale al clic." On deu ser el funcionari Paco? Només falta el sexe. Mentre arriba, ahir hi va haver un detall de tendresa quan un guàrdia civil va assegurar que no segueix la política tot i haver examinat amb lupa els correus de Sánchez. Tot un professional o una altra mentida.

a al llaç groc

Abans, el portaveu de Cs, Carlos Carrizosa, ja havia xocat per la mateixa raó amb el conseller de Relacions Institucionals, Alfred Bosch, a qui va exigir que "garanteixi que les eleccions seran netes". "El frau sou vosaltres", el va placar el conseller, en al·lusió a la tupinada denunciada a Castella o a una entrevista a Arrimadas a l'Abc publicada en dia de reflexió del 21-D. En una piulada al vespre, Carrizosa hi insistia: "No és que ho digui el defensor del procés, és que en democràcia cal respectar la neutralitat de les institucions públiques tal com recull la llei", quelcom que creu que s'ha de fer "els 365 dies de l'any, i no sols en època electoral".

Ningú més de l'oposició va dur la polèmica al ple, però després de la resposta del Síndic, la portaveu del PSC-Units, Eva Granados, celebrava la decisió de fer cas a la JEC, si bé lamentava que s'hagi hagut de demanar "un informe a qui no hi té competències, per acabar fent el que ja hauria d'haver fet des del primer moment: garantir un procés electoral net amb unes institucions que siguin neutrals". Granados demanava, com el seu líder, Miquel Iceta, va fer al ple, que Torra convoqui eleccions "i es deixi de simbolismes i declaracions". "Estem davant un debat estèril", sentenciava.

Mentrestant, la comissió de la Presidència de l'Ajuntament de Barcelona va aprovar tornar a penjar a la façana el llaç groc retirat dijous a instàncies de la junta electoral de zona. La proposició del PDeCAT es va aprovar amb els vots d'ERC, la CUP i l'abstenció de BComú, però el govern d'Ada Colau va rebutjar fer-ne cas per no entrar en una "guerra de símbols" en període electoral, segons el tinent d'alcaldia Jaume Asens. ■

L'edifici proper a l'ajuntament de Figueres on posaran la pancarta municipal ■ ACN

La pancarta pels presos a Figueres, a un edifici privat

■ L'alcalde la fa retirar del balcó municipal però acorda amb veïns el trasllat a una finca de la plaça ■ A Platja d'Aro l'han tret

Joan Puntí / Emili Agulló
FIGUERES / PLATJA D'ARO

L'alcalde de Figueres, Jordi Masquef, va optar ahir finalment per retirar la pancarta del balcó de l'ajuntament, per satisfer el mandat de la Junta Electoral de zona que instava a treure llaços grocs, pancartes i estelades dels ajuntaments de la comarca. Masquef va fer treure al matí la pancarta penjada al balcó on es llegia escrit en anglès "l'autodeterminació és un dret, no un crim" i va comunicar que es penjaria en un altre espai, en aquest cas privat, que dona a la mateixa plaça de l'Ajuntament. El regidor de Cs Héctor Amelló va penjar a Twitter a primera hora de la tarda dues fotografies del balcó de l'ajuntament, una amb pancarta i una altra sense, juntament amb un text,

en castellà, en què es preguntava: "Amb quin Figueres et quedes? A dalt, no es respecta la neutralitat de l'espai públic i de les institucions i no es respecta tots els ciutadans i, a sota, es respecta la Constitució, la llei, l'estat de dret i està al servei de tots els ciutadans."

L'Ajuntament del Port de la Selva, per altra banda, ja ha presentat un recurs contra l'acord de la Junta Electoral, tal com va comunicar dimarts el seu alcalde, Josep Maria Cervera, perquè considera que hi falta "motivació" i "concreció". Això és el mateix que farà el de Castelló d'Empúries. En aquest consistori, hi ha una pancarta de suport als presos, llaços grocs i una estelada. El seu alcalde, Salvi Güell, va avançar ahir a l'agència ACN que argumentaran els mateixos motius que

han al·legat el Port de la Selva, Girona i Salt.

A Platja d'Aro acaten l'ordre
En una altra població on divendres van rebre el decret de la Junta Electoral de zona, Castell-Platja d'Aro, l'alcalde, Joan Giraut, i la resta d'edils del grup de CiU han optat per acatar l'ordre i retirar la pancarta i la resta d'elements que es puguin considerar reivindicatius. Giraut justificava que "la pancarta continua a punt per tornar-se a penjar, o passades les eleccions o si els recursos prosperen i s'aixeca la prohibició", però veu difícil "lluitar contra una maquinària engegada i que no s'atura", va dir referint-se als poders judicials. Des del PSC, socis de govern, no veuen malament retirar els elements, que no penjarien però que, com a part del govern, toleraven. ■

Casado apel·la al 155 i als Mossos

El president del PP, Pablo Casado, va instar el president espanyol, Pedro Sánchez, a prendre el comandament dels Mossos per retirar els llaços grocs si Torra no compleix l'ordre de la Junta Electoral Central (JEC). Ho va dir en l'acte de la tarda de presentació de la candidata al 28-A per Barcelona, Cayetana Álvarez de Toledo, afegint-hi que "no podem veure com es passen la pilota o fan el joc del gat i la rata quan el que han de fer és complir la llei". Al matí el líder del PP ja havia demanat a Antena 3 que s'apliqués de nou l'article 155

a Catalunya si es mantenia la "rebel·lia" de Torra. La resposta de la vicepresidenta, Carmen Calvo, va ser recordar-li que "no és constitucional" la seva aplicació "permanent, no revisable, contundent i sostinguda". Calvo també va censurar la decisió de Torra de recórrer al Síndic perquè "no té cap competència" sobre les decisions de la JEC; apreciacions que compartia la portaveu del govern espanyol, Isabel Celaá, que insistia a Torra que acatés l'ordre i que deixava en mans de la JEC la decisió sobre les conseqüències de no fer-ho.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Álvarez de Toledo titlla de xenòfobs dos milions de catalans

La candidata de Casado s'estrena a Catalunya amb el propòsit d'ampliar-hi la base del constitucionalisme

Emili Bella
BARCELONA

L'estrena a Catalunya de la paracaigudista candidata del PP per Barcelona a les eleccions espanyoles no va defraudar. Cayetana Álvarez de Toledo va visitar ahir la capital i va acusar dos milions de catalans independentistes de xenòfobs. Els va enviar al racó de pensar: "Què fem amb els dos milions? Exigir-los una profunda meditació democràtica." "Cal preguntar-los per què no volen viure amb altres espanyols, amb altres catalans. Per què els humilien? No. No volen viure amb altres catalans i espanyols per un sentiment molt fosc que es diu xenofòbia", va resoldre.

La frase

“Els nacionalistes volen fer un cop d'estat i que sigui políticament correcte”

Cayetana Álvarez de Toledo
CANDIDATA DEL PP PER BARCELONA

Utilitzant terminologia independentista, la periodista madrilenya va defensar que el constitucionalisme ha d'"ampliar la base" a Catalunya, que aquesta "no està condemnada a ser una tribu groga" i que els sobiranistes pretenen "liquidar l'Espanya constitucional i demanar el Nobel de la pau". Es va refermar en totes les seves polèmiques dels últims dies, com ara que el procés és més greu que el 23-F, i n'hi va afegir de noves. Va assegurar que "els nacionalistes" volen fer "un cop d'estat políticament correcte" i va recordar que "una horda d'energúmens" ja l'assetjava fa anys a Martorell al costat de l'exlíder del PP a Catalunya Josep Piqué llançant-los pedres i escopint-los. "El pacífic nacionalisme català", va ironitzar. "No és quelcom d'ara, té una llarga història", va rubricar.

Al costat del president del partit, Pablo Casado, el fitxatge que ha fulminat les expectatives de Dolors Montserrat va reivindicar el seu dret de ser candidata tot i no ser del PP català, amb frases com: "Madrid

és tan vostra com Barcelona meva", "soc una espanyola que es presenta a unes eleccions espanyoles per una província espanyola" o "si Meritxell Batet es pot presentar per Madrid, qualsevol de nosaltres ho pot fer a qualsevol lloc d'Espanya". De fet, Casado va insinuar que ha estat el PP català qui ha "cridat els millors", i va subratllar que ell ha complert el compromís que els po-

Álvarez de Toledo i Casado, ahir, a Barcelona, rere una bandera espanyola ■ EFE/ E.F.

pulars catalans marcarien la política a seguir sobre Catalunya. En qualsevol cas, el substitut de Mariano Rajoy no va voler quedar eclipsat per la candidata i va etzibar que "els que demanaven l'altre dia un referèndum a Madrid, aquells que compartien pancarta amb un terrorista confés com Carles Sastre, el problema que tenen és que el que demanen ja està concedit: el referèndum que demanen ja el tenen el 28-A."

D'altra banda, Casado va llançar missatges a l'eventual votant de Vox, a qui va advertir que no es pot defensar la unitat d'Espanya "desunint" el vot. Álvarez de Toledo va acusar aquest partit ultradretà de tirar per la borda la Constitució —que veu com "la tercera via"— perquè "el nacionalisme" la vol destruir. ■

Pronunciament internacional

“El silenci d'Europa és vergonyós”

CRIDA • Intel·lectuals italians impulsen un manifest per denunciar la passivitat de les institucions de la UE davant el "judici polític" al procés català **SUPORT** • Entre els signants, hi ha l'alcalde de Nàpols i l'eurodiputada Barbara Spinelli

Alba Sidera
ROMA

Fa temps que segueixen amb atenció què passa a Catalunya, però la passivitat "vergonyosa" d'Europa davant el "judici polític" al procés els ha empès a fer un pas més. Així, un grup heterogeni d'italians —tres professors universitaris i un sindicalista— han impulsat, amb èxit, un manifest per denunciar la situació d'"anormalitat democràtica" que es viu a l'Estat espanyol i exigir "l'excarceració immediata dels presoners polítics catalans". Són Genaro Ferraiuolo, professor de

dret constitucional; Rossella Selmini, professora de criminologia; Patrizio Rigobon, professor de literatura catalana i espanyola, i Cesare Minghini, sindicalista de la CGIL.

El manifest explica de què s'acusa els presos polítics i denuncia la presó preventiva. Desmunta l'acusació de rebel·lió i explica que "l'única violència fins ara demostrada és la de les forces de l'ordre espanyoles". Es fa ressò de l'"A por ellos" i de les càrregues policials contra votants pacífics durant el referèndum del 1-O. També denuncia la situació dels exiliats, "ciudadans lliures a tota Europa".

"Si la Unió Europea accepta la criminalització de la protesta pacífica i la desobediència civil a Espanya, no només es veuen amenaçats els drets dels catalans, sinó els dels espanyols i els de tots els europeus", asseguren.

300 adhesions

El manifest, publicat a la revista italiana *Left*, té ja gairebé tres-centes adhesions, moltes del món acadèmic i polític d'esquerra i del centreesquerra. Entre els signants més destacats hi ha l'alcalde de Nàpols, Luigi di Magistris, i les eurodiputades Barbara Spinelli i Eleonora Forrenza, el filòsof Massimo Cac-

L'alcalde de Nàpols és un dels signants del manifest ■ EPA

ciari i el rector de la Universitat per a Estrangers de Siena, Pietro Cataldi.

"Els progressistes espanyols i europeus no poden cedir al xantatge de la dreta espanyola més reaccionària", explica a El Punt Avui el professor Genaro Ferraiuolo. "El socialisme europeu no ha afrontat la qüestió amb diàleg. I és per coses així, també —per mirar cap a una altra banda—, que triomfen els Orban i els Salvini", hi afegeix el sindicalista Cesare Minghini. Amb el manifest, els impulsors volen, també, "informar els italians que només tenen la versió espanyola dels fets". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Carles Campuzano Portaveu del PDeCAT al Congrés

“El govern PSOE-Cs és tant o més letal que PP, Cs i Vox”

28-A • “Quan tens la posició de força no sé si és intel·ligent arriscar-te a perdre-la” **27-O** • “S’han fet errors i tenim discussions pendents difícils perquè amb presó i exili pesa l’emoció del sentiment” **2010** • “No em calia el TC per ser independentista i per això el «tenim pressa» no m’ha agradat mai” **LA CRIDA** • “Aspirar a un sol partit com a Escòcia no respon a la pluralitat catalana”

David Portabella
MADRID

Després de 23 anys com a diputat al Congrés, Carles Campuzano no repetirà a les llistes de JxCat enmig del desacord estratègic amb Carles Puigdemont.

L’independentisme viu entre moderats i arrauxats, però quan a CDC això eren “coses d’en Pere Esteve” vostè ja era independentista, com Puigdemont. Com s’arriba al xoc?

Jo vinc de l’època en què alguns dèiem que CDC no era un partit independentista però que en el partit hi havia independentistes. I el 1982 amb 17 anys ja milito a la JNC, que té al símbol l’estelada i que debat l’autodeterminació. A alguns no ens ha calgut la sentència del Tribunal Constitucional de l’Estatut del 2010 per tenir la convicció que la independència és la millor proposta. Justament això fa que la lògica del “tenim pressa” no m’hagi agradat mai. I 23 anys de diputat a Madrid, que alguns em retreuen, m’han reafirmat que Espanya és incapaç de formular una idea sobre ella que satisfaci les mínimes demandes de la societat catalana en termes de nació, llengua i autogovern. Tinc la mateixa convicció que tenia i el procés ha tingut una enorme capacitat de despertar moltes energies col·lectives i s’ha d’aprofitar, però també s’han comès errors i toca repensar i reimaginar el camí. Hi ha discussions pendents. Una és acceptar el que va passar l’octubre del 2017 i singularment a partir del 27-O: allò no va funcionar com es preveia. Des del 2012, el vot independentista és el 47% i calen majories més àmplies. I el procediment ha de ser de pulcritud democràtica absoluta. I hi ha els límits de la complexitat social i demogràfica del país: el 47% està més concentrat en uns territoris, i Catalunya és tant Vic com Cornellà. Cal saber gestionar la complexitat sabent

Campuzano deixa el Congrés després de 23 anys ■ MARISCAL / EFE

preservar el valor suprem de “som i serem un sol poble”.

Si s’hagués afiliat a La Crida, avui seria a les llistes de JxCat?

No ho crec. La Crida parteix d’una aspiració que tothom sabia que no era realitzable: una unitat orgànica del conjunt de les forces independentistes. Agradi o no, des del naixement del catalanisme al segle XIX Catalunya ha tingut sempre expressions partidistes diferenciades, sempre! L’aspiració a un únic partit com a Escòcia i al Quebec no respon a la pluralitat catalana, que té sempre opcions més de dretes o d’esquerres, més arrauxades o assenyades.

Quan veu presos que són amics seus encapçalant les llistes, li dol haver-ne estat exclòs?

Sí, els vincles emocionals i afectius pesen molt. A Jordi Sánchez el conec des de la Crida a la Solidaritat, a Josep Rull des dels 17 anys a la JNC, a Jordi Turull des que érem regidors, a Quim

Forn des de la Facultat de Dret. Me’ls estimo, hi he discutit, però amb ells he compartit grans causes. Les discussions de fons sobre els límits de majories i de regles i de què és independència al segle XXI les necessitem, però en un context de presons injustes i d’un exili dur, d’un procés penal que amenaça amb penes altíssimes, els debats són molt difícils. Pesa l’emoció del sentiment d’injustícia, la impotència i la ràbia. Però són debats imprescindibles. Que els presos encapçalin les llistes és una aposta política per denunciar la injustícia i ho puc compartir. Em preocupa que l’excepcionalitat no ens permeti tenir discussions que convé tenir si es vol avançar cap a l’objectiu. Si no, el risc és l’enquistament.

Se sent víctima del divorci entre el discurs públic i el privat?

No em sento víctima de res. Però és cert que algunes reflexions que alguns fem en públic, molts en privat te les reconeixen.

Encara pensa que era un error no tramitar els pressupostos i deixar caure Pedro Sánchez?

Sí. La meua posició era donar temps al diàleg obert entre la Generalitat i el govern de l’Estat i no precipitar la caiguda de Sánchez. A la pràctica, l’opció de la Generalitat va vincular l’èxit de la negociació a la tramitació del pressupost, i això provoca la crisi del relator i al final el PSOE decideix que l’escenari que busca ja no és el pressupost sinó l’avançament electoral. Veurem quin resultat hi ha el 28 d’abril i si l’avançament que hem provocat fa que estiguem en una posició de més força que la que tenim o menys. El 28-A veurem si va ser un encert o no.

Alguns al seu grup diuen que el millor favor que li podia fer l’independentisme a Sánchez era matar-li la legislatura i donar-li vida electoral...

És l’experiment del TBO. Quan tens una posició de força com ara amb vuit diputats i ets decisiu per a la governabilitat d’Espanya, no sé si és gaire intel·ligent arriscar-te a perdre-la. Espero que el 28-A els diputats de JxCat continuïn sent decisius. Dels altres escenaris, el govern de coalició PSOE-Cs, que rebrà molta pressió a favor del món econòmic i probablement de governs europeus en ple auge dels populismes, és més pervers que el del PP, Cs i Vox. L’acord PSOE-Cs és molt temptador des del punt de vista de l’estabilitat europea i és pessim per a Catalunya, perquè Cs al govern d’Espanya bloqueja tota perspectiva d’acord positiu. El del PP-Cs-Vox excitaria la societat catalana, i el del PSOE-Cs seria menys excitant però tan letal o més que el de les tres dretes.

El col·lapse és un full de ruta?

El col·lapse l’únic que provoca és el col·lapse de Catalunya. En un conflicte polític, només la negociació política el resol, no hi ha alternativa. I l’Estat no es col·lapsa. No es pot governar

contra Catalunya però tampoc governar Catalunya ignorant la força que segueix tenint l’Estat.

El seu pas de CDC al PDeCAT va d’abolir el servei militar amb Aznar a forçar la fi de Rajoy.

Seria un bon titular. En la primera legislatura de diputat el més emblemàtic és la supressió del servei militar obligatori, que era una demanda molt antiga de la societat catalana, i després la força de Catalunya humiliada pel PP és la que expulsa el PP. Del que estic més orgullós d’aquests 23 anys és de resoldre molts problemes concrets de la societat catalana i d’haver fet fora el PP i Mariano Rajoy del govern. El catalanisme no havia exercit mai en quaranta anys la seva força amb aquesta contundència com l’1 de juny del 2018.

Sent que ara es valora més una piulada a Twitter ferma o d’enginy que hores de treball a la comissió del Pacte de Toledo?

No és qüestió de valorar més o menys, sinó que el soroll que fem a les xarxes socials no ens pot fer oblidar que el que és determinant per a la vida de la gent són les lleis que fem. La feina principal d’un diputat no és fer piulades enginyoses, i se n’han de fer, sinó dedicar esforç i talent a discussions parlamentàries que millorin la vida de la gent. Si oblides això, degrades la democràcia, en fas un espectacle.

Ara que tots els partits fan fitxatges, el seu futur és al PDeCAT? O es veu en altres sigles?

No, continuo sent del PDeCAT, en vaig ser fundador, recull la millor tradició de Convergència i jo em sento molt convergent. El que sí que crec és que aquest espai necessita les discussions pendents, i més quan a la societat catalana hi ha demanda d’un sobiranisme serè i tranquil, exigent però amb vocació d’utilitat. Aspiro a tenir una certa coherència. M’agradaria que el PDeCAT es mogués en aquesta direcció i hi treballaré. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El penalista Mariano Bergés, advocat de l'exconsellera de Treball i Benestar Social Dolors Bassa, al darrere, en la seva intervenció al Suprem, ahir ■ EFE

La Guàrdia Civil no detalla cap correu incriminatori

Una desena d'agents exposen al Suprem comunicacions intervingudes als independentistes catalans i cap incita a la violència ■ En l'escorcoll a Treball se'ls va donar una sortida alternativa

Mayte Piulachs
BARCELONA

La desena d'agents de la Guàrdia Civil que van examinar els correus electrònics dels independentistes catalans —a requeriment del jutge instructor del Suprem, Pablo Llarena— no van trobar cap escrit que els incrimini en els delictes de rebel·lió i de malversació, tal com van exposar ahir en la divuitena sessió del judici a l'alt tribunal, a Madrid. Les defenses, a més, van tornar a evidenciar la investigació esbiaixada i amb errors d'aquest equip d'analistes, recollits als seus atestats.

Pel que fa als escorcolls del 20 de setembre del 2017, van indicar que Quim Torra, abans de ser president de la Generalitat, era una de les perso-

nes que havien vist a la nau de Bigues i Riells, on van trobar 6 milions de sobres amb la documentació per votar l'1-O i d'on el 20-S van sortir ajudats pels Mossos i sense incidents, tot i els 300 concentrats "asseguts a terra i amb els braços agafats". I dels escorcolls a quatre despatxos del Departament de Treball, els agents van haver d'admetre que responsables del departament els van oferir una sortida alternativa per la ronda Litoral per esquivar les persones concentrades, i que ho van acceptar. I, un cop més la comitiva judicial va poder fer la seva feina.

El penalista Mariano Bergés, defensor de l'exconsellera de Treball Dolors Bassa, va ser el primer a evidenciar a la sala el treball tendencios del cos ar-

Les frases

“Cita Marta Rovira Martínez com a secretària general d'ERC, es refereix a Rovira Bergés?”

Benet Salellas
ADVOCAT DE JORDI CUIXART

“Vostè també va investigar estructures d'estat per a la fiscalia de l'Audiència Nacional?”

Andreu van den Eynde
ADVOCAT DE JUNQUERAS I ROMEVA

“Hi ha algun correu electrònic en què Jordi Sánchez inciti a la violència la ciutadania?”

Jordi Pina
ADVOCAT DE JORDI SÀNCHEZ

El fiscal archiva la investigació a l'alcalde de Berga

El fiscal en cap de l'àrea de Manresa-Igualada-Vic, Joan Ramon Menac, ha acordat l'arxivament de les diligències d'investigació contra l'alcalde de Berga Montserrat Venturós (CUP), obertes el setembre del 2017 per ordre de la fiscalia general de l'Estat per aclarir si els alcaldes van cometre alguna acció delictiva amb el seu suport al

referèndum. Ja se n'han arxivat més d'una vintena.

En la resolució, difosa ahir, el fiscal Menac exposa que el decret de suport de Venturós a la convocatòria del referèndum “és un acte de mera adhesió”. De la cessió de locals per a l'1-O, en la investigació s'indica que es van usar set locals municipals per l'1-O, i que els tres caps (la regidora

de Cultura no va voler declarar) van indicar que molts veïns en tenen les claus. Hi afegeix que el secretari de l'Ajuntament certifica que no “hi ha cap resolució per autoritzar” l'ús de locals. I així, archiva la causa en sostenir: “No hi ha prou elements per considerar que ha incomplert el requeriment del TC ni que ha col·laborat efectivament” en l'1-O.

mat, quan van assegurar que en un correu de la consellera enviat al secretari general de CCOO li “donava instrucció perquè els treballadors poguessin anar a votar l'1-O”, quan en realitat —segons Bergés— eren “recomanacions” ja que a l'escrit es deia “pot fer difusió”.

La segona rectificació va exigir-la el lletrat Xavier Melero, en defensa de l'exconsellera de Governació Meritxell Borràs, en fer aclarir a l'agent que el vot electrònic dels catalans a l'estranger era un projecte iniciat el 2016 i sempre s'hi posava que calia trobar el vistiplau de la Junta Electoral Central.

El penalista Benet Salellas, de l'equip de defensa del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, va fer emmudir un dels agents, quan li va fer veure que havia posat com a assistent a una reunió i com a secretària general d'ERC Marta Rovira Martínez, sociòloga de professió, en lloc de Marta Rovira Bergés. Una de les agents va justificar la selecció d'un correu d'un acte en què hi sortia Pep Guardiola tot assegurant “es volia internacionalitzar el conflicte”, i Salellas li va preguntar: “Es refereix a la iniciativa d'enviar informes a l'ONU i altres organismes?” Un altre comunicat d'Òmnium criminalitzat va ser el de la convocatòria de la manifestació del 20-S, i Salellas, al final, va arrencar a l'agent que certament “posava que era una mobilització pacífica i constant”. El lletrat Jordi Pina, defensor del llavors president de l'ANC, Jordi Sánchez, va exigir als investigadors “si havien trobat algun correu en què Sánchez fes una crida a l'alçament violent”, i va obtenir un “no” per resposta. Dels quatre correus del president Puigdemont a Sánchez, va indicar que eren trobades públiques.

I la prova més evident que la Guàrdia Civil va posar més pa que formatge als atestats, va ser quan Josep Ribà, defensor de l'exconseller de Justícia, va enxampar un dels agents que va admetre que en els correus seleccionats de Carles Mundó va excloure els que el president del TSJC i degans el felicitaven per la cobertura de l'1-O als jutjats, i només recollia els que expressaven preocupació per la cita. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TC manté la suspensió de l'acta de Puigdemont

■ L'alt tribunal denega la petició del president exiliat d'aixecar cautelarment la mesura imposada per Llarena

Redacció
MADRID

El Tribunal Constitucional (TC) ha acordat per unanimitat mantenir la suspensió del president exiliat Carles Puigdemont com a diputat del Parlament, dictada pel jutge Pablo Llarena en una interlocutòria del Tribunal Suprem del 9 de juliol del 2018. Puigdemont reclamava a l'alt tribunal que aixequés de forma cautelar la seva suspensió invocant la resolució del tribunal alemany de Schleswig-Holstein que va descartar

extradir-lo per rebel·lió, així com també la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH), amb seu a Estrasburg, que el novembre passat va condemnar Turquia per l'empresonament de l'exlíder opositor prokurd Selahattin Demirtas.

El Constitucional, que al gener ja va tombar una petició del president perquè s'aixequés la suspensió de forma urgent, argumenta que en aquest moment processal no pot entrar a valorar la qüestió de fons plantejada per Puigdemont ni anticipar el que

s'ha de resoldre en una sentència. El TC rebutja valorar si la decisió d'Estrasburg sobre l'opositor turec és extrapolable al cas de Puigdemont, ja que "excedeix manifestament l'objecte propi d'un incident de suspensió".

Així mateix, el Constitucional insisteix que en el moment de dictar sentència serà quan "es tindran en consideració" els requisits establerts pel tribunal europeu "perquè una privació cautelar de llibertat afecti de forma legítima l'exercici d'un càrrec públic representatiu". ■

L'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont, en una compareixença recent ■ ACN

Investiguen si un assessor de Buch li va fer d'escorta

La Fiscalia Superior de Catalunya va acordar investigar si un mossos que va ser assessor del conseller d'Interior, Miquel Buch, va exercir al mateix temps les funcions d'escorta de l'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont, després que marxés a l'exili a Bèlgica. En un decret,

el ministeri públic va obrir diligències pels delictes de prevaricació i malversació de cabals públics, arran de la denúncia contra Buch que ahir van presentar davant la fiscalia diversos diputats de Cs al Parlament. De les fotografies i missatges obtinguts a les xarxes socials que figu-

ren en la denúncia, el fiscal va apuntar que es desprèn que el sergent dels Mossos Lluís Escolà "hauria realitzat tals activitats" d'escorta a Bèlgica i en altres desplaçaments a Europa de Puigdemont, suspès en els seus drets econòmics com a parlamentari autonòmic.

Beques de la Fundació Joan Bruguera de Girona

CONVOCATÒRIA 2019

Destinades a cursar estudis d'especialització i/o treballs d'investigació a la Universitat de Montpeller o en altres centres mèdics

Presentació de sol·licituds fins al 17 d'abril

www.girona.cat/fundaciojoanbruguera

Ajuntament de Girona

FUNDACIÓ JOAN BRUGUERA

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

MIQUEL RIERA

LES FRASES

“Els concentrats es posaven davant els vehicles de la Guàrdia Civil, això és una situació de risc”

GUÀRDIA CIVIL R77175H

Va intervenir en el comís en una nau de Bigues i Riells

LA FRASE DEL DIA

“

“Quan demanem la imatge és per contradir la versió del testimoni. No té sentit fer-ho d'aquí dos mesos sense poder-ho lligar amb la versió del testimoni”

MARINA ROIG

ADVOCADA DE JORDI CUIXART A RACI

“Fa molt bé Van den Eynde insistint un cop i l'altre que s'exhibeixin els vídeos, és la millor manera d'evidenciar la vulneració”

GONZALO BOYE

ADVOCAT DE PUIGDEMONT

“Els concentrats ens insultaven i cridaven. No ho defineixo com una concentració pacífica”

GUÀRDIA CIVIL F98511S

Va ser a l'escorcoll al Departament de Treball

“Els treballadors de Treball van omplir les parets i l'ascensor de cartells pel referèndum”

GUÀRDIA CIVIL F98511S

Va ser a l'escorcoll al Departament de Treball

“Tots els que vivim a Catalunya sabem que la Diada és una celebració independentista”

GUÀRDIA CIVIL E98218P

Va analitzar els correus electrònics de Quim Forn

“Escoltant les comunicacions dels Mossos, quedava clar que ens vigilaven”

GUÀRDIA CIVIL E98218P

Va analitzar els correus electrònics de Quim Forn

“Dels correus que vaig seleccionar, cap estava enviat per Jordi Sánchez”

GUÀRDIA CIVIL C73251J

Va analitzar els correus de Jordi Sánchez

LA CARA I LA CREU

Pina deixa en evidència un dels guàrdies civils

Jordi Pina, advocat defensor de Jordi Sánchez, va protagonitzar un dels moments claus de la jornada quan va deixar en evidència un dels guàrdies civils. L'agent C73251J, que en el seu informe havia acusat Sánchez d'haver fet crides a la “*kale borroka*”, va acabar reconeixent que en cap dels 3.800 correus analitzats de l'expresident de l'ANC hi havia crides a fer un alçament.

El malbaratament de recursos per aturar l'1-O

La sessió d'ahir va deixar en evidència, arran de les declaracions dels diferents agents de la Guàrdia Civil, l'enorme quantitat de recursos policials, amb el consegüent cost, que l'Estat va destinar a aturar l'1-O –amb funcions de vigilància, anàlisi de correus electrònics, etcètera– en comptes, per exemple, de destinar aquests agents a la lluita antiterrorista o contra el narcotràfic.

LA REVELACIÓ

Guàrdies ‘banderines’ i policies ‘escudos’

El testimoni conegut com a TIP E98218P, un comandant de la Guàrdia Civil que es va encarregar d'analitzar els correus del conseller d'Interior Quim Forn, va explicar que, en les converses que havien pogut escoltar dels Mossos d'Esquadra el dia 1 d'octubre, van veure que

aquests anomenaven *banderines* (banderins) els agents de la Guàrdia Civil i *escudos* (escuts) els de la Policia Nacional. El guàrdia civil va relatar també com se sabien vigilats pels Mossos i va retreure a aquest cos que no fes res per ajudar-los o per intervenir en els col·legis.

Agents de la Guàrdia Civil a Sant Julià de Ramis l'1-O ■ L.S.

LA LLENGUA

Continua el menyspreu pel català per part del fiscal Fidel Cadena

El fiscal Fidel Cadena és dels que no fan cap esforç per pronunciar bé els cognoms dels processats o de testimonis. Ahir, per exemple, Josep Ginesta va ser Josep (J)inesta, la consellera Dolors Bassa, Dolo(rrr)s Bassa i Jordi Cuixart, Jordi Cui(ss)art. I això que és aragonès!

LA SORPRESA

Pep Guardiola, d'interès per als investigadors de la Guàrdia Civil

L'entrenador del Manchester City, Pep Guardiola, va aparèixer en diferents moments de la sessió d'ahir, quan dos guàrdies civils van reconèixer que havien trobat d'interès per a la investigació la intervenció del futbolista en un acte per internacionalitzar el procés.

30
anys

Moltes gràcies!

CAMINETTO

1985

937 96 14 28

CAMÍ RAL DE LA MERCÈ 407, MATARÓ

CUINA DE MERCAT, ESPECIALITATS ITALIANES · MENÚ DIARI DE DIMARTS A DIUMENGE / MENÚS PER A GRUPS
CUINA SENSE GLUTEN / FARINES ECOLÒGIQUES · PEIX DEL DIA / CARNS D.O GIRONA · PASTES FARCIDES CASOLANES
PIZZES ARTESANALS · POSTRES CASOLANS

A L'ESTIU, MAGNÍFIC JARDÍ AL CENTRE DE MATARÓ

RESTAURANTCAMINETTO

@REST_CAMINETTO #RESTAURANTCAMINETTO

REST_CAMINETTO

CAMINETTO1985

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Quina campanya ens espera...

Ara sabem que el gran problema d'Espanya són els llaços grocs. Ho llegim als articles d'opinió: "Fins quan, la burla dels llaços?", es pregunta Espanol.com; "Torra se'n riu de la JEC, de la Justícia i de tot Déu", clama Vozpopuli.com; "Torra i el victimisme", llegim a l'Ideal; "Un absurd entossudiment", renya Mediterráneo; "Torra segueix gesticulant", afirma La Vanguardia; "Anatomia d'un manipulador", denuncia La Voz de Galicia; "Torra se'n riu un altre cop de l'Estat", es queixa l'ABC; "Quim Torra davant el seu destí", alerta El Mundo, i "Sánchez ha de defensar la llei a Catalunya", exigeix La Razón.

Quan la realitat desfà els nostres desitjos

Resignació editorial a mitges: "Un desgovern que potser en funció de la nostra legislació no pugui ser acusat de rebel·lió, però sí d'altres càrrecs de certa gravetat i, sens dubte, de malversació."

Va, que avui toca parlar de Puigdemont

Albert Cano insisteix en una vella idea: "L'inconvenient per a Puigdemont és que la seva estratègia de m'escapoleixo i després torno [...] té el problema dels fets i que els seus votants es cansin."

No són a la presó però diuen ximpleries

Pity Alarcón diu: "Els no són a la presó per ser independentistes. Ningú hi és per això. [Artadi] i el senyor Torra són independentistes i no són a la presó. Són en llibertat dient moltes ximpleries."

Periodisme de broc gros

Vergonzoso 'road-show' del prevaricador Garzón en TV3 para escupir sobre la justicia en defensa de los golpistas

Una de les primeres lliçons que es donen —o es donaven— a les facultats de ciències de la informació és que el periodista ha de ser objectiu. El mitjà Periodistadigital.com, però, l'aboca pel broc gros. Com que el jutge Baltasar Garzón —en altra època martell d'independentistes— critica en una entrevista amb Mònica Terribas el desenvolupament del judici, carreguen contra ell. L'objectiu final, diuen, és "desprestigiari tot el sistema judicial espanyol". Quina maldat.

El llaç groc donarà molt de joc

Hi ha alguns partits als quals els molesta molt el llaç groc. Diuen que és un símbol polític. Si és així, les persones a les quals es refereix el llaç són presos polítics? La lògica aristotèlica és el que té. Esteban, a La Razón, s'abona a la tesi que el president Torra és un irresponsable que busca alguna sortida per seguir mofant-se de l'Estat. Els articles d'opinió de la premsa escrita o pensada des de Madrid van en aquesta mateixa línia.

Un testimoni de Treball, oblidat

M.P.
BARCELONA

La sala del Suprem s'ha oblidat d'un testimoni que fa tres dies que està pendent de ser citat a declarar. Es tracta de David Badal, funcionari del departament de

Treball, que va aturar el pagament d'una factura a Unipost de 239.000 euros sobre cartes de l'1-0. Va ser citat pel 14 de març, que va passar a dimarts, i el president Marchena el va obviar i va citar agents de la Guàrdia Civil. No té nova data. ■

Ajuntament de Molins de Rei

ANUNCI

El Ple, en la sessió ordinària que es va dur a terme el dia 5 de març de 2019, va adoptar, entre d'altres, els acords següents:

Primer. Aprovar inicialment la modificació puntual del Pla General Metropolità (PGM) a l'illa de Can Coll, d'acord amb els objectius següents:

- Definir una proposta d'ordenació que millori la connexió de l'àmbit amb els vials i els espais lliures de l'entorn.
- Definir una volumetria que millori les condicions d'edificació.
- Esponjar l'illa guanyant espai lliure públic.
- Ampliar la secció del carrer Canal de la Infanta, per dotar-lo d'un caràcter d'eix civíic.
- Millorar la mobilitat de la zona, incorporant nous modes de transport.
- Incrementar la densitat de l'ús residencial per adaptar-se a les necessitats actuals d'habitatge (sostre/80 m²/habitatge).

Segon. Els paràmetres que delimiten ambdós polígons de Can Coll resten de la manera següent:

PAU 1 CAN COLL: Canal de la Infanta

Objectiu	Obtenir i urbanitzar un nou espai lliure, ampliar la secció del carrer Canal de la Infanta, i distribuir equitativament l'aprofitament urbanístic entre els propietaris inclosos en l'àmbit, ajustant les finques a la nova ordenació
Propietaris	3
Sistema d'actuació	Reparcel·lació en la modalitat de compensació bàsica, mitjançant parcel·lació voluntària en cas d'acord entre els propietaris
Superfície del polígon d'actuació	6.681 m ²
Sostre màxim edificable	16.783 m ² st
Nombre màxim d'habitatges	209
Superfície de sistemes públics a cedir	Espai lliure, 1.769 m ²
Sistema viari	789 m ²

PAU 2 CAN COLL: Avinguda Barcelona

Objectiu	Cedir i urbanitzar una superfície de sistema viari per ampliar la secció del carrer Canal de la Infanta, i distribuir l'aprofitament urbanístic entre els propietaris inclosos en l'àmbit, ajustant les finques a la nova ordenació
Propietaris	3
Sistema d'actuació	Reparcel·lació en la modalitat de compensació bàsica, mitjançant parcel·lació voluntària en cas d'acord entre els propietaris
Superfície del polígon d'actuació	701 m ²
Sostre màxim edificable	2.482 m ² st
Nombre màxim d'habitatges	31
Sistema viari	191 m ²

Tercer. Sotmetre aquest acord a un tràmit d'informació pública d'un mes, comptat des de l'endemà de la publicació d'aquest anunci al Butlletí Oficial de la Província i en un diari de premsa periòdica nacional dels de més divulgació en l'àmbit municipal, a fi que qualsevol persona que ho desitgi pugui examinar-lo i formular-hi, dins el termini esmentat, les al·legacions o suggeriments que consideri oportuns. L'expedient podrà ser consultat en l'Àrea de Sostenibilitat i Territori de l'Ajuntament de Molins de Rei, plaça Josep Tarradellas, núm. 1, de dilluns a divendres, de 9.00 a 14.00 hores.

A aquests efectes, de manera conjunta amb el document de modificació del pla s'exposarà un document comprensiu d'acord amb l'art. 8 TRLUC.

Quart. Donar publicitat d'aquest acord al BOPB, en un dels diaris de premsa periòdica dels de més divulgació en l'àmbit municipal, en el tauler d'anuncis municipal i al portal de transparència de l'Ajuntament.

Cinquè. Simultàniament al tràmit d'informació pública, sol·licitar informe als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials. En aquest sentit, s'haurà de sol·licitar informe al Ministeri de Foment i la Direcció General de Carreteres de la Generalitat de Catalunya; Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana de la Generalitat de Catalunya; Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya –Subdirecció General del Patrimoni Arquitectònic, Arqueològic i Paleontològic–; Protecció Civil, Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya; Servei d'Avaluació i Gestió de la Contaminació Acústica del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya.

Contra els esmentats acords, que tenen la consideració d'acte de tràmit, no es pot interposar cap recurs, d'acord amb el que disposa la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu de les administracions públiques. Això anterior és sense perjudici que es puguin fer totes les al·legacions que es considerin convenients.

Ramon Sánchez Gil

L'alcalde

Molins de Rei, 6 de març de 2019

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ILLA DE ROBINSON

GEMMA BUSQUETS

LA TERTÚLIA

“És sorprenent com s’amplien el període electoral i les restriccions en els espais públics”

“Els que no estan d’acord amb la simbologia en defineixen el contingut”

ALEXANDRA CAT

Advocada de Dret a la Defensa

“Hi ha un valor que avantposem a la llibertat d’expressió que és el pluralisme”

“Es teatralitza i s’exagera quan s’acosta la campanya electoral”

XAVIER TORRENS
Polítològ

L'ENTREVISTA JORDI ALEMANY

“La repressió l’hem d’encarar i no retrocedir”

Ferran Espada

L activista i membre del secretariat de l’ANC Jordi Alemany va ser detingut per la Policia Nacional dissabte a Madrid.

Va anar a Madrid a participar a la manifestació

M’hi vaig desplaçar amb els companys de l’ANC el dia abans per ultimant els preparatius. Amb la diferència que sobre mi requeia una ordre de detenció del jutjat número 4 de Girona. Formo part dels imputats de la campanya *21 raons*, fent referència a les detencions del gener als alcaldes de Verges, Celrà i altres activistes. Estava citat pels fets de la delegació de la Generalitat a Girona en què es va treure la bandera espanyola durant les protestes. A la fase d’instrucció, el jutge ens crida a declarar, la majoria de gent s’acull a no fer-ho i en el meu cas i el d’un altre company vam optar per no cooperar i no presentar-nos al jutjat. Això comporta que el jutge pot demanar una ordre de detenció perquè t’obliguin a comparèixer.

Expliqui el periple a Madrid.

Jo sabia que es podria produir la detenció. Feia una setmana que tenia

FOTO: EL PUNT AVUI TV

una ordre de crida i cerca. Vaig fer el *check-in* a l’hotel amb el nom i cognom. I a partir d’aquí vaig ser identificat. A Cibeles, a la 1 del migdia, soc emmanillat i amb un cotxe patrulla soc conduït a la comissaria de Leganitos. Allà, estic molta estona als passadissos. No es van saltar la llei en cap moment però van forçar al màxim les mesures de seguretat.

Com era la relació amb els altres presos de la cel·la?

En veure com em tractava la policia espanyola amb fatxenderia i insults

va generar molt de respecte dels altres presos cap a mi. Es pensaven que era una persona molt odiada per la policia. Em van demanar l’Instagram i a veure si podíem estar en contacte.

La rebuda dilluns a Girona va ser multitudinària.

Em va satisfer molt. El missatge que donem en no presentar-nos al jutjat és que la repressió és un preu que s’ha de pagar. La repressió l’hem d’encarar de cara i no hem de retrocedir i ni abaixar el cap. ■

QÜESTIONS TÈCNIQUES

Què és la prova digital?

Part de la jornada es va centrar en l’anàlisi de correus electrònics, il’advocada penalista Núria Angulo va explicar què és la prova digital. “Un correu electrònic en format paper no és prova suficient; s’hauria d’aportar com a prova en suport digital”, va especificar. Quina diferència hi ha quant al valor provatori? Depèn de l’altra part si accepta el suport paper perquè tingui força provatòria. En el cas d’aquests “correus controvertits”, va recalcar diversos aspectes. En primer lloc, com s’han fet els abocaments de dades: “S’entén, però no va quedar gaire clar, que va ser un expert informàtic qui ho va fer; a més, no sabem qui va tenir accés als ordinadors quan feien els abocaments.” Aquí considera que hi pot haver un problema de la cadena de custòdia dels ordinadors. De la prova digital, va remarcar que és important comprovar si s’ha obert el correu, llegit, a més de ser-ne destinatari o emissor.

Núria Angulo

Ajuntament de Calders
ANUNCI

Per decret d’alcaldia número 33/2019, s’han aprovat les bases i la convocatòria que han de regir el procés de selecció de taquiller i personal que atengui el servei de bar de la piscina municipal, per concurs oposició.

Les bases específiques que regulen aquest procés s’han publicat íntegrament al web municipal www.calders.cat i en el taulell d’anuncis de l’ajuntament.

Les instàncies hauran de ser presentades al Registre General de l’Ajuntament dins el termini de 20 dies naturals comptat des de l’endemà de la publicació d’aquest anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

També podran presentar-se en qualsevol de les altres formes previstes a l’article 16.4 de la Llei 39/2015, d’1 d’octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Els successius anuncis relatius a aquesta convocatòria es publicaran exclusivament al taulell d’edictes i a la pàgina web de l’Ajuntament.

Calders, 18 de març de 2019
L’alcalde,
Eduard Sánchez Campoy

Matamala, candidat de JxCat al Senat per Girona

L’empresari amic de Puigdemont relleva Joan Bagué, senador des del 2011

L. Artigas / G. Busquets
GIRONA

L’empresari Josep Maria Matamala, conegut com a *Jami*, serà candidat de Junts per Catalunya al Senat per Girona, segons va acordar ahir a la nit el consell nacional del PDeCAT. L’empresari amic de Puigdemont, que ha acompanyat a l’exili, és un històric de CDC –hi milita des del 1977– i ja té experiència política, perquè va ser regidor de CiU a l’Ajunta-

Matamala, en una imatge de l’abril passat ■ EFE

ment de Girona del 1987 al 1995 i més tard en va ser portaveu.

Matamala relleva Joan Bagué, senador giro-

ní des del 2011, que fa just una setmana havia anunciat que repetiria. Finalment, però, serà el primer suplent de Matamala. Els altres dos noms seran Josep M. Cervera i un nom femení provinent de la Crida encara per anunciar.

Més noms de Barcelona

A més de l’exconseller Lluís Puig, ja anunciat, també anirà a la llista del Senat per Barcelona Meritxell Lluís, dona de Josep Rull. El consell nacional del PDeCAT també va acordar que a la llista pel Congrés de Barcelona el número cinc sigui Genís Boadella i el sis, Francesc Dalmases. ■

L’ANC exigeix un “front comú de bloqueig” al Congrés

Redacció
BARCELONA

L’ANC reclama als partits independentistes que facin un “front comú de bloqueig” a les corts espanyoles, i que en cap cas donin suport a la governabilitat de l’Estat si no respecta el dret a l’autodeterminació de Catalunya. Aquesta és la posició oficial que va fer pública ahir davant la convocatòria del 28-A, cita que, sent secundària perquè “l’embat polític per resoldre el conflicte continua sent a Catalunya”, de mana almenys que serveixi per avançar a partir del “front exterior” en clau de

país: “Haurem d’exigir a les forces polítiques catalanes que sàpiguen transformar un escenari de diversitat política prèvia a les eleccions en una unitat estratègica d’acció, posteriorment”, encaminada a fer efectiva la independència, aposten. L’ANC, en tot cas, veu un “gravíssim error polític” generar expectatives de diàleg amb l’Estat perquè “és un miratge il·lusori i desmobilitzador”, i és molt crítica amb el govern, a qui exigeix que avanci per la via unilateral com a “únic camí possible per generar un diàleg multilateral posterior” vers la resolució definitiva. ■